

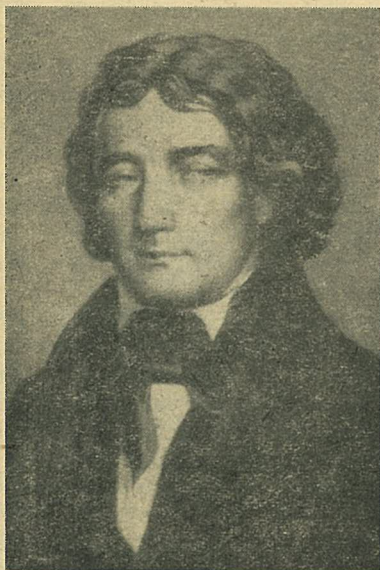
Ob smrti obletnici Franceta Prešerna

(1800—1849)

8. februarja 1849, je po daljši bolezni preminul naš največji sin, dr. France Prešeren. Umrl je v Kranju, telesno in duševno strtl v letih, ki bi lahko bila šele pravi vzpon v ustvarjanju tega velikega duha.

Prešeren in Slovenci

Za časa Prešerna, ko je bil kmet čisti predstavniki našega politično in kulturno nepriznanega ljudstva, se je v našem človeku kopičila velika duhovna in socialna moč, ki je samo čakala, da bi mogla delovati v istem smislu, kakor je delovala narodna zavest pri drugih narodih. Takrat je vmes posegla francoska revolucija s svojimi plodnimi posledicami za Slovence. Iztrgala je velik del našega ljudstva iz tisočletnega nemškega pritiska ter ga združila vsaj za štiri leta (1809—1813).

Za prezirano slovensko ljudstvo se hkrati pričnemo potegovati Avstrija in Francija. S tem je bil dvignjen velik del naše zemlje v eno izmed žarišč takratne evropske politike. Posledice v zavesti našega ljudstva niso izostale. Napočila je doba živahne razgibanosti domačih duhov na vseh področjih, ki so bili pa takrat šele vzmetki za bodoče plodno delo.

Spopadi med novimi silami in starimi pa niso bili omenjeni samo na ozko ozemlje francoske Ilirije, temveč so pretresali ves slovenski in slovenski svet. Ustvarjali so ugodne pogoje za naglo propadanje preživelih ureditev rimsko-germanskega, bizantinsko-tatarskega in islamskega izvora. Te spremembe so budile v mladini vseh evropskih narodov nesluteno moč, zlasti pa so odjeknile med mladino politično in kulturno neprebujenih narodov. In takrat, ob dozoritvi tega razvoja, se je med Slovenci pojavil Prešern.

Sočasno s Prešernom med Slovenci, so se med ostalimi slovanskimi narodi pojavili močni du-

hovi-budniki nove dobe: Pri Poljakih Mickiewicz, pri Rusih Puškin, pri Čehih K. Hynek Macha, pri Hrvatih I. Mažuranič in pri Srbih Njegoš.

Vsi, razen Prešerna, so bili sinovi priznanih, zgodovinskih, četudi po številu, politični moči in usodi neenakih narodov. V vseh teh je delovala poleg tega, kar jim je bilo bistveno, tudi tradicija, družba in političen vzgon njihove narodnosti. Tudi pri Prešernu si ni mogoče povsem omisliti teh sil na njegovo ustvarjalno zavest, toda pomniti moramo, koliko slabše so bile te sile razvite pri Slovincih in koliko močnejše je zato moralo biti njegovo ustvarjalno hotenje, da ni prenehal zlagati pesmi in prešel v območje tujega jezika.

V osmem sonetu "Sonetnega venca" je upodobil z nepozabno otožnimi, dasi s preprostimi besedami, politično usodo svojega ljudstva od tistega trenutka, ko so ga vključili med vse južnoslovanske rodove najgloblje v sredo Evrope prodrlega germanskega socialnega sistema in pritiska na Slovence.

"Obložile očetov razprtije
s Pipinovim so jarmom sužno ramo;
odtod samo krvavi punt poznamo,
boj Vitovca in ropanje Turčije."

Prešernova dela za slovenstvo so strnjena v neizpodbitno dejstvo, da se je med Slovenci v usodnem času pojavil mož, ki nas je uvrstil med enakovredne z drugimi narodi ter dokazal, da smo Slovenci narod, narod s svojo kulturo in svojim političnim hotenjem.

Prešeren je bil mož, ki je znal zbrati vse drobce slovenske kulturne preteklosti in jih očistene raznih najvrednostnih, za slovenstvo škodljivih navlak, zložiti v zakladnico pristne slovenske kulture, iz katere so črpali poznejši rodovi. Bil je mož, ki predstavlja hrbtenico in mozeg v naši kulturi. On pa je hkrati simbol svobodne misli in delovanja; neustrašen, kremenit mož, ki se je uprl vsem janzenističnim duhovom njegovega časa, ki so podrejali svoj um in srce germanističnim in sploh tujim vplivom ter dokazovali, da je treba nadaljevati s tradicijo slovenske ponižnosti do gospodske ter cerkvenih predstojnikov, da je slovenščina samo za kmeta i.t.d. Bil je mož, ki je v najmračnejši dobi zaslutil porajanje novih duhov in odnosov med narodi, saj je sredi v mračnjaštvu vkovane Evrope neustrašno nazdravil novim odnosom v svoji "Zdravljici".

Ob smrti obletnici mu kličemo: Slava Tvojemu spominu, Prešeren!

K. Kodrič

F. PREŠEREN:

ZDRAVLJICA

Prijatli! odrodile
so trte vince nam sladko,
ki nam oživlja žile,
srce razjasni in oko,
ki vtopi
vse skrbi,
v potrlih prsih up budi!

Komu najpred veselo
zdravljico, bratje! čmo zapet?
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere!

V sovražnike 'z oblakov
rodu naj našga trešči grom;
prost, ko je bil očakov,
naprej naj bo Slovencev dom,
naj zdrobe
njih roke
si sponse, ki jim še teže!

Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo;
otrok, kar ima Slava,
vsi naj si v roke sežejo,
da oblast
in z njo čast,
ko pred, spet naša bosta last!

Bog živi vas Slovenke,
prelepe, žlahtne rožice;
ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle;
naj sinov
zarod nov
iz vas bo strah sovražnikov!

Mladenči! zdaj se pije
zdravljica vaša, vi naš up;
ljubezni domačije
noben naj vam ne vsmrti strup!
ker zdaj vas
kakor nas
jo srčno branit' kliče čas!

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat' dan,
ko, koder sonce hodi,
prepir iz sveta bo pregnan,
ko rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!

Na zadnje še, prijatli,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbrat'li,
ki dobro v srcu mislimo;
dokaj dni
naj živi
vsak, kar nas dobrih je ljudi!

Drobne vesti - -

Prva slovenska knjiga ni izšla leta 1551, marveč 1550.

To tezo je iznesel M. Rupel na ljubljanskem TV sporedu. V sporedu "Kulturna panorama", v katerem običajno obravnavajo slovstvene preglede in druge književne novosti, je M. Rupel razpravljal o svoji knjigi "Primož Trubar", v kateri je zapisal, da prva slovenska knjiga ni izšla leta 1551, kot smo doslej mislili in se učili, ampak leta 1550.

Prva nemška atomska ladja

V Kielu (Z. Nemčija) so postavili kobilico za prvo nemško atomsko ladjo: 10.000 ton ter 10 tisoč KS, 17 milj na uro.

Novost v kaznovalni politiki

Južnoafriški rasisti, avtorji proslulega "apartheida", so si omislili novo kazen: hišni pripor, ki lahko traja vse do pet let. To kazen je moč izreči brez sodne obravnave in zadene lahko prav tako kot črnca ali Inda tudi belega človeka, če bi preglasno govoril o rasističnih krivicah.

V Moskvi

Ekstremna rehabilitacija žrtve Stalinovega kulta: znakma s podobo maršala Blulherja, ki je bil ustreljen kot špijon "gestapa" in britanskega "Intelligence service". Morda mu bo kmalu sledil tudi Tuhačevski?

In v Sofiji

V Sofiji je bil uradno rehabilitiran Trajča Kostov, nekdanji partijski funkcionar. V teku so že tudi priprave za postavitev spomenika Kostovu v Sofiji. T. Kostov je 1948. prišel v nemilost pri Stalinu in je bil istega leta tudi usmrčen pod obtožbo, da je s podtalnim delovanjem hotel zrušiti režim v Bolgariji. Očitani so mu tudi vo-hunskih vezi v korist Zapada ter sodelovanje s Titom. — Naš komentar: Dobra poteza pred Hruščevim prihodom v Beograd.

Bombardiranje

Chikaška policija je raportirala, kakor sporoča AAP, da je bila doma delana bomba vržena skozi okno v pisarno jugoslovanskega generalnega konzula v Chikagu. Pisarna je bila prazna. Povzročila je le ogenj in ožgala pohištvo. Nihče ni bil poškodovan. Škoda je bila malenkostna.

Toronto, Can.

Kot lansko leto, bodo tudi letos v Torontu priredili **Razstavo Slovenskega Tiska**. Za razstavo sta določena dneva 30. in 31. marec. Razstavo prireja Slovensko kulturno društvo "Baraga" v Torontu s sodelovanjem "Slovenske pisarne".

Razstava je razdeljena v dva dela. Prvi bo prikazal pregled kulturnega dela Slovencev, ki živijo izven meja ožje domovine. Drugi del vsebuje knjižni semenj. V tem delu bodo predvsem poskušali dobiti novih naročnikov za slovenske časopise in revije. Obenem pa bodo ponudili po nizkih cenah knjige, ki so vredne, da pridejo med naše ljudi.

Avstralski Slovenci bomo na povabilo društva "Baraga" razstavljali oba mesečnika, Misli in Vestnik ter pesniško zbirko Humberta Pribaca "Bronasti tolkač".

PORAVNAJ NAROČNINO !

Odg. urednik: J. Kapušin
483 Melbourne Road,
NEWPORT, Vic.

Melbourne

Slovensko društvo Melbourne obvešča vse svoje člane, prijatelje in simpatizerje, da na zadnji izlet v Plenty avtobus ni šel, ker je bilo do dneva prijav pre malo prijavljenih. Vse prijavljence smo prepeljali s privatnimi vozili. Tisti pa, ki so se prijavili prepozno, so morali izostati. Društvu se ne izplača in ne more avtobus naročiti na rizik. Zato se v bodoče prijavite pravočasno. Olajšali boste delo društvu in zadovoljili sebe. Problem je nastal, ker rojaki obiskujejo izlete s privatnimi vozili. Tako je bilo na zadnjem izletu v Plenty preko 150 oseb, čeprav avtobus ni šel.

SOCIALNE POMOČI

ZADEVA TASIČ — GEELONG

Za to številko uredništvo nima nobenih poročil. Gospod Novak iz Geelonga se je pisмено zahvalil v imenu vdove Tasič za pomoč deset funtov. Apeliramo na rojake v Geelongu in Melbourne, da vdovo in otroke podprejo. Jutri se lahko komu izmed Vas zgodi nesreča, tudi Vi boste morda potrebovali pomoč. Pomislite pa, da je lažje nuditi, kot pa vzeti. V fond je daroval eno funto gospod R. Uršič.

ZADEVA ROŠKE — MELBOURNE

O nesreči v družini Roške smo poročali že v zadnji številki, pa tudi tukajšnji večernik Herald je večkrat omenil "Roske Family Fund". Akcija, ki jo je preko večernika Herald izvedla občina Doncaster, za pomoč vdovi in otrokom je bila zaključena 31. januarja. Darove za družino sprejema pri Slovenskem klubu Melbourne "Roske Family fund", ki ga vodita gg. Žužek Jože in Zemljič Janez. Do sedaj so v fond darovali po: £5 Olga in Emil Lagonder, £3 Franc Pungračič in po £1 V. A. Stojkovič in Ivan in Marija Prosenak. Skupno £10. Slovenko društvo je že prej darovalo dest funtov. Priporočamo!

(Dalje str. 7)

V VESTNIKOV TISKOVI SKLAD SO DAROVALI PO:

£5 Edward Polanar; Slovenko društvo G'long.
£3 Slavko Drezga.
£1 Franc Bračko; Ivan Zupan.
10/- sh. Marija Ružman.

Glavo in naslov za SLOVENSKI VESTNIK je naredil Stanko Tušek iz St. Albansa.

Vsem darovalcem za sklad iskrena hvala, ker so pokazali, da jim slovenska beseda ni le fraza, ampak nudijo zanjo tudi denarno podporo. Se priporočamo še za naprej. Urednik

Slovinci v Avstraliji, SLOVENSKI VESTNIK je Vaš list! Berite ga, širite, oglašujte v njem, darujte v tiskovni sklad!

ZENITH Avto šola

Brzine na volanu in ob strani!
Pridemo po Vas na dom, zato ne plačate nič.

Taksi šola

Želite boljšo zaposlitev? Postanite taksi voznik!

Mi Vas izučimo za nizko ceno od £5 naprej!

240 RUSSELL STREET, MELBOURNE

Mi smo tam, kjer je Vaš telefon:

FB 3903

FB 3904

Pisma in misli...

AVSTRALSKIM SLOVENCEM ZA NOVO LETO

Pozdrav naši materi Sloveniji in njenim pripadnikom! Ko je zopet nastopilo eno izmed novih let, bi naj prej rad želel Slovenskemu društvu Melbourne, kakor tudi vsem slovenskim društvom v Avstraliji in širom sveta **SREČNO IN USPEHA POLNO NOVO LETO 1963!**

Tudi letos, ko je odbila ura med starim in novim letom, smo se spustili v premišljevanje bodočnosti in bežno pregledali preteklost. Vsak si zamišlja prihodnost po svoje: računajo kako bi čas bolje izkoristili v svojo korist, tako družine z otroci, kot ljudje, ki še pričakujejo svojo družino ali ideale bodočih dnevo, tednov, mesecev, let...

Rad bi podal nekaj novoletnih misli o naših ljudeh, Slovincih, živečih v Avstraliji.

Tudi mi smo družina, ena velika družina z drobceno materjo, ki smo jo na žalost zapustili daleč za seboj, a vendar na njo ne mislimo pozabiti nikoli. Naše rodne matere, ki so nas pojoč uspavanke zibale in nas odgajale, so že zdavnaj umrle, mnoge pa še živijo. Kaj pa mati, ki ni več samo moja, Tvoja, njegova? Naša skupna mati? Mati, ki ji lahko pomagamo, da ne bo umrla v bedi bogatih, razuzdanih otrok! Ali otroci mislimo na to? Morali bi jo podpirati vsi: nekateri morda z materialnimi močmi, drugi pa zopet z moralnimi, kot je pač kdo zmožen in pripravljen. Vsak se pa mora zavedati, da nje bi moral pomagati — pomagati naši skupni materi Sloveniji!

Kako pa naj ji pomagamo, ko pa smo daleč od nje in nam ni tudi po volji nekaj politikov, ki tam vladajo?

Vsak, ki misli samo na politično stanje, je zšel v veliko zmoto. Potrebno je vedeti, da politika ni narodnost. Na primer: K eni politiki se lahko prištevajo politiki raznih narodnosti, ne morejo se pa k eni narodnosti prištevati politiki raznih narodnosti.

Da pa bomo narodno aktivno živeli, vpišimo se kot član enega ali drugega slovenskega društva in podpirajmo njegovo delo. Društva se pa morajo zavedati dolžnosti, ki jih vršijo ter morajo biti med seboj povezana in podpirati eno drugo v vseh naporih, ki se tičejo obstanka naše narodnosti, ker le na ta način bomo lahko obdržali slovensko besedo na tako oddaljenem kontinentu.

Dragi rojaki, zavedajmo se tega, koliko krvi preteklo iz src naših mater in očetov, krvi njih, ki so želeli, da slovenski rod ostane, njih, ki so ljubili svoj dom in svoj narod! Smo jim dolžni postaviti spomenik? Toda ne iz opeke, kamna in marmorja ne, temveč s svojimi dejanji!

Se ni prekasno, da obvarujemo sebe, svoj ponos in svoje otroke pred potujčenjem. Če pa propademo, bodo lahko govorili o nas le še kot o jabolkah, ki bi lahko iz cvetja rodile mnogokateri sad, a nikdar niso hotele dozoreti in roditi sadu.

Mnogi ljudje pač tega ne razumejo ali nočejo razumeti, da mu pripada slovenska narodnost in da je največja čast tega zavedati se.

Morda se vam bodo te besede zdele otročje. Vseeno upam, da bodo vsaj nekomu prišle do srca in mu obudile spet spomin njegove dolžnosti. In kje je vzrok, da ne bi mogli biti vsi tukaj živeči Slovenci v enem društvu. Kaj nam manjka? Morda vodstvo, morda zdrav premislek posameznikov? Vsekakor bi pa človek rekel, da je prej drugo kot prvo.

Anton Tkalec

Published by: Slovenian Association Melbourne

Printers: Bussau & Co.,

6 Elizabeth Street, Nth. Richmond, Vic.

O SLOVENCIH V GEELONGU

Petnajst let bo minulo, odkar so se prvi naši ljudje začeli po drugi svetovni vojni naseljevati v Geelongu. Petnajst let truda in trdega dela za svoj obstoj so preživeli naši prvi naseljenci. Avstralija nas je sprejela odprtih rok, nam dala zaščito in pogoje za boljše življenje. Dala nam je tudi široko svobodo na vseh poljih, predvsem pa na kulturnem in društvenem.

Pred sedmimi leti se je zbrala peščica zavednih Slovencev in ustanovila Slovenski klub, ki se sedaj imenuje Slovensko društvo "Ivan Cankar" (ljudje ga še vedno na kratko imenujejo Klub). V teh svojih sedmih letih delovanja se je društvo finančno precej dvignilo: kupili smo tri zemljišča, ki so že lastnina nas vseh, članov našega društva. Lahko zapišem, da nismo zadnji med društvi v Geelongu, in da bi se celo lahko reklo, da smo bogati in prebogati.

Ali pa smo bogati tudi na kulturnem polju, kar je v stvari namen našega društva, ki je vzelo ime velikega moža in pisatelja Ivana Cankarja? Ne. Zelo, zelo ubogi smo in zadnji.

"Za uk si prebrisane glave, pa čedne in trdne postave . . .", je nekoč zapisal pesnik Vodnik o našem slovenskem narodu, ki se že tisoč let bori za naš narodni obstanek. Zapisal pa je tudi: ". . . Išče te sreča, um ti je dan, našel jo boš, ak' nisi zaspan."

Vsi izgledi kažejo, da smo v Geelongu preveč zaspani. Toliko ljudi imamo, ki so sposobni, da bi ohranili našo slovensko kulturo in običaje med nami, vendar nikakor ne moremo v tem pogledu naprej! Smo ponosni, da smo Slovenci in vsak od nas se pohvali s tem. Vendar vključ temu nemoremo ničesar narediti, da bi se kulturno izživljala peščica Slovencev živečih v Geelongu. Obstojal je pevski zbor, prenehal je delati. Parkrat se je poskusilo z odrskim nastopom, pa tudi to je zaspalo. Imeli smo referenta za kulturo, ne enega, več; vendar ni mogel napraviti ničesar. Krivda je bila nas vseh: odbora društva, referenta samega, še več pa članov sekcij, ki so se zelo slabo udeleževali vaj; pa tudi ljudje niso prišli v zadovoljivem številu na prireditve.

Sedaj smo spet poizkusili s pevskim oktetom, ki ga vodi g. Alojz Furlan. Upamo, da bo sedaj vsaj ta oktet ostal in da bo v bodoče donela lepa slovenska pesem na naših bodočih prireditvah.

SD Ivan Cankar pred Skupščino

Pripraviti se moramo tudi na LETNO SKUPŠČINO, ki bo definitivno 15. aprila, Velikonočni ponedeljek. Skupščina bo združena z družabnim večerom in plesom.

Pripravimo se že vnaprej, da bomo izbrali novi odbor, ki nas bo zastopal in nadaljeval delo sedanjega odbora boljše kot je sedanj.

Pred nami so veliki problemi. Govorimo že dve leti o graditvi Doma, odnosno o začasni zgradbi in balinišču, toda do sedaj so bili vsi pogovori zastoj in se ni naredilo prav ničesar. Pravzaprav samo kar je preskrbela mati narava — meter visoki plevel na zemljišču! Ali nas ne bo sram ob vsem tem? Ni to naša skupna last?

KROJAŠKI SALON

A. MATULAJ

64 SPENSLEY ST., CLIFTON HILL

Tel. JW 3678

IZDELAVA VSE VRSTE OBLEK, PLAŠČEV
PO NOVI MODI. POSEBNO SE PRIPOROČAMO ZA POROČNE OBLEKE.

V ZALOGI IMAMO VELIKO IZBIRO
ČEVLJEV IN PERILA.

Je zemljišče last samega odbora, se vprašamo. Čemu stalno razpravljamo izven društva in celo v društvu samem. Razpravljanja je bilo že dosti, potrebno pa je več dobre volje in dela!

Ko to pišem, mislim predvsem na izbiro novega odbora. Vemo, kako se ne sme delati; vemo pa tudi, kako bi se moralo delati za napredek in uspeh našega društva. Vemo, da je bilo dosti napak v starih odborih, ki so zanemarjali svoje dolžnosti. Poznano nam je celo, da je delo ostajalo na dveh ali treh osebah, ki niso bile zmožne, da izvrše vse same, kar je bilo povod mnogemu neuspehu.

V društvu bodo z novim odborom nastopile tudi nekatere spremembe v pravilih, ki bodo ostrejša za nezainteresirane člane. Z veseljem bomo pa sprejeli tiste, ki se zavedajo, da so res Slovenci in ki so voljni pomagati naši narodni skupini. Ni nam dosti, če imamo sedaj okoli 75 članov, "mrtvih" članov, na katerih vrata človek zaman trka in išče pomoči v slučaju potrebe.

In še o Slov. vestniku

Dotaknil bi se rad samo še enega vprašanja — Slovenskega vestnika. Ko smo prvo številko dali na ogled so se mnogi rezveselili, drugi pa so nezaupljivo ogledovali list, češ ali naj se naroči ali ne. Pripomb je bilo dosti (Verjetno kvalifikacija v vrednosti funte v odsevu zakulisnih trenutnih iznajdb kot mnogokje. — Op. ur.). Ne vem ali je mogoče, da smo tako nerazumljivi do našega slovenskega časopisa, ki si mora po trnju utirati pot v novo življenje. Čemu premišljujemo? Naročimo naš težko pričakovani slovenski list in podprimo ga z vsemi močmi, kajti od vseh Slovencev v Avstraliji zavisi, KAKŠEN BO NAŠ "SLOVENSKI VESTNIK"! Morda si bo kdo mislil: Lahko agitiraš za list, ko pa imaš provizijo! Z druge strani pa me uprava Vestnika prosi za tiskovni sklad, kar priporočam tudi drugim.

Pozdravljam tudi idejo na ponovno ustanovitev Zveze slovenskih društev, zakar se zavzema SDM. Želim, da bi zopet prišlo do zveze, kajti v

slogi bomo uspeli ohraniti naše običaje, našo narodno kulturo.

Bodimo močni in hrabri ter pojdemo v novo leto našega poslovanja veselo in ne brez cilja v bodočnost!

Ivan Mejač

Plesalka Novakova iz Geelonga, ki nastopa pogosto na slovenskih prireditvah. Gornja slika je iz 10-letnice baletne šole v Geelongu, kjer je nastopala tudi Novakova.

Društvene vesti Sydney

17 Louise Street, SUMMER HILL, N.S.W.
Tel. 71-9054

SKUPŠČINA SDS

Slovensko društvo Sydney (SDS) je imelo januarja svojo redno letno skupščino. V novi odbor društva so bili izvoljeni: J. Čuješ, predsednik; V. Kobal in L. Mozetič, podpredsednika; L. Košorok, kulturni referent; M. Ružman, pom. ref. za kulturo; J. Marinč, vodja zabav; E. Prelec, pomoč. vodje zabav. Člani nadzornega odbora pa so: J. Košorok, M. Klemenčič J.P., in L. Kmetič.

Skupščina Slovenskega društva Sydney je sklenila, da je društvena članarina 5/- na osebo, vpisnina 5/-.

Novi odbor SDS je izdal okrožnico rojakom o perspektivah svojega dela. Kliče jih tudi k sodelovanju in včlanjenju slovenske skupnosti v Sydneyu.

Uredništvo SLOVENSKEGA VESTNIKA nas je povabilo, da tudi mi sodelujemo in objavljamo dogodke, društveno delo, naše težave in uspehe. Radi se odzovemo temu povabilu. Tako se preko lista spoznamo vsi rojaki v širni Avstraliji. Želimo, da se ravno potom lista še поблиže spoznamo in postanemo ena družina — Slovenski narod v tujini!

Leto je kar hitro okoli, ni še mesec dni, kar je odbor SDS polagal svoje račune na rednem občnem zboru. Pokazalo se je, da so odborniki, sicer majhni po številu, lepo in uspešno naredili svojo dolžnost do svojega naroda. Vsekakor je bilo vse delo osredotočeno na Slovensko šolo in družabne prireditve. Smo predvsem kulturna organizacija in kot taki hočemo biti tudi vnaprej. Žal, da ni večjega zanimanja s strani rojakov, kajti dokler se trudi le majhna peščica ljudi ni in ne more biti velikih uspehov.

Vendar lahko rečemo, da smo kulturno-družabne prireditve, ki smo jih imeli v preteklem letu, dvignili na dostojno višino. Na treh naših prireditvah je imela glavno besedo in vlogo mladina — Slomškova šola v Sydneyu. Omenim naj le v maju Materinsko proslavo, ki je nač vse lepo in ljubko uspela. Kot osrednja prireditev je

bila Slomškova proslava, o kateri so obširneje poročale MISLI. Prav prijeten je bil Miklavžev večer, ki je bil tudi zaključek šole za leto 1962 in kjer so bili obdarovani poleg Miklavževih daril najboljši učenci šole. Vsem so se tudi razdelila lepa spominska spričevala. Zaključili smo naše prireditve s Silvestrovanjem, dočim bomo zopet začeli s pestrnim večerom.

Naj omenim še slovenski pevski zbor, ki je uspešno nastopal na naših prireditvah. Doživel je vsakokrat prav lep aplavz.

Kakor smo hvaležni vsakomur za vsako delo, kjerkoli se kdo žrtvuje za slovenko stvar, vendar hoče ravno odbor — tako lanskoletni kot letošnji — da se čim več pažnje polaga na našo mladino. Mladina bi morala biti ena glavnih skrbi naših društev in naše povezanosti. Zato pozivamo vse, posebno starše, da tudi v bodoče pošiljajo svoje otroke v šolo, kjerkoli je to mogoče.

Kajti, kakor ima tujina pravico, da jo mi spoštujemo; tako imamo mi pravico, da nas ona spoštuje.

Vsem lep pozdrav in vsem lepe uspehe na vseh področjih za slovensko stvar!

Odbor SDS / L. K.

O Bronastem tolkaču, ki ni nobenega potolkel!

Gospod Humbert Pribac v naslednjem članku pove bralcem Slovenskega Vestnika o izdaji svoje pesniške zbirke "Bronasti tolkač", ki je lansko leto izšla v založništvu Slovenskega društva Melbourne. Pesnik, sicer nekoliko v šaljivem (celo nekoliko zagrenjeno šaljivem) tonu, označi nekoliko misli, zelo zanimivih misli. — Sicer pa je knjiga odnesla uspeh: Gorica, Trst, Celovec, London, Buenos Aires in Melbourne ter Sydney, vsi deli sveta, kjer prebiva slovenski človek, postransko tudi domovina, so knjigo priznali kot umetnost. Je pesniška paša slovenskemu inteligentu in preprostemu človeku. Slovensko društvo Melbourne ima na zalogi še nekoliko izvodov in bi bilo škoda, da prva v Avstraliji tiskana slovenska knjiga ne krasi knjižne police sleherne slovenske družine v Avstraliji. Lahko jo naročite poštno na uredništvo. Cena en funt. (Urednik).

Upam, da mi bodo bralci oprostili, da si že v drugi številki novega Vestnika drznem povedati nekaj obrobni misli o svoji uspeli in neuspeli pesniški zbirki "Bronasti tolkač". Najprej naj povem, da je bil samo bronasti in tako ni nobenega posebno hudo udaril: ne po glavi, ne po srcu. Če bi bil jeklen, mogoče da, tako so ga pa ljudje sprejeli z mešanimi čustvi in jaz gledam na ta svoj prvenec prav tako.

Prvi očitek, ki sem ga dobil, je bil ta, da sem prežalosten v odnosu do sveta, da je pač vendar življenje boljše. Res, moralo bi biti boljše, pa ni. To si upam trditi komurkoli in dokazati.

Drugi so me spraševali, kje da so rime? Da to pač ni poezija! Lahko bi navajal imena jezikoslovcev in piscev v svojo obrambo, vendar bom raje vprašal bralce: Ali se v življenju vse rima in "štima"? Najbrž da ne! Lepota pesmi ni vsa v rimi, pač pa v ritmu, zvoku, vsebini. Tega sem se skušal držati. Tistim pa, ki mislijo, da ne znam pisati v rimah, bom kaj napisal ob času v Vestniku, da bodo prišli do svojih rim.

Nekateri so mi zamerili, da sem našel Boga. To je resna stvar. Eden bivših znancev na univerzi, zdaj advokat v domovini na zaupnem položaju, se mi je po dolgih letih oglasil in napisal: "Dragi Pribac, še vse bi ti odpustili, toda da si našel Boga, tega ti ne moremo!" Torej tu tiči zajec, v tem grmu! Jaz pa, ne bodi len, sem odpisal: "Dragi prijatelj, prav rad bi se spravil z domovino, toda odvzeti mi ne sme, kar mi je postalo smisel v življenju — vere v Boga!" Odgovor od njega še čakam!

Uradni kritiki so mi očitali, da grem za Kosovo. Da, v ljubezni do domovine in do sočloveka in po obliki. To mi je v čast in me samo spominja na Tomaj, kjer je Kosovo pokopan in kamor sem svoje čase zahajal na tihi klepet s samim seboj, nad njegovim grobom. Loči naju pa ena stvar: on hoče revolucijo, nasilje, da podre nasilje, jaz pa se ob nasilju zjokam. Zanj je Kristus križani vitez, zame živi izraz Boga in ljubezni. V tem se ločiva in tu se smatram višjega od njega, čeprav kar se tiče umetnosti pesništva res nisem vreden, da prst na njegovem grobu poljubim.

Največje zadovoljstvo sem pa sprejel od preprostih, takorekoč od nepesniških ljudi, ki so prišli k meni in mi stisnili roko rekoč, da sem tudi njih čustva izrazil. Verjemite mi, da mi je to v večji ponos, veselje in srečo, kot če bi vsi časopisi o teh mojih verzih pisali. V Avstraliji od pismenih kritikov, mislim, da me je najbližje spoznala v Mislih Pavla Miladinovič, čeprav take hvale res nisem vreden.

Rad bi vam povedal, da mislim še pisati in tudi izdati, verjetno že čez leto dni. Mislim si pa včasih, da je naše pisanje izven naroda brezplodno in trošenje sil. Naš narod živi v Sloveniji in če knjiga, ki jo tu izdamo ne prodre tja, smo usojeni na počasno hiranje, oziroma že hiram. Zato včasih ugotavljam, da je res pustolovščina pisati in izdajati slovenske knjige tu v tujini za par desetih ljudi, medtem, ko bi domovina predstavljala res okvir, v katerega bi lahko prispevali svoj delež tudi mi izseljenci ali begunci. Iz tega ozira vem, da je bila moja pesniška zbirka

finančna zguba za SDM, ki je knjigo založilo. Zato pa bom po svojih močeh skušal delati, da se domovina in naš tavajoči narod zbližata na osnovi narodne pripadnosti in bratske ljubezni ter preprostega človeškega medsebojnega spoštovanja, ne glede na politične in miselne razlike. Vem, da ne bom uspel. Vem pa, da je to dobro in dobro delati ni greh.

Ob vsem gornjem pa čutim dolžnost, da se spomnim znanega slovenskega slavista dr. Tineta Debeljaka, ki me je spodbudil, da sem pesmi izdal in mi pomagal z nasveti pri izbiri in popravkih. Po pravici povedano, ponudil mi je moralne "bergle", da sem lahko z njimi shodil.

In tako, dragi rojaki, oprostite mi, če sem si upal tudi jaz, kaj o sebi povedati, mogoče malce nerodno, vendar brez hudobije!

Samo žalost v mojem srcu
se opila ni,
tiho na žerjavici
brinje zadiši.

Srečko Kosovel.

H. Pribac

DESETNIKA

Vzela sta se desetnik in desetnica,
oba vajena zaprašenih vozov
in lepljive žeje
po razgretih poteh.

Ko sta se vzela,
sta pomislila na sonce v zenitu
in gluhe kamne ob robovih cest
in, ko so jim ljudje z vozov
poklanjali brezčuten smeh,
sta jim odzdravljala vseeno
z veselo roko.

Ni bilo pira,
ne veselih svatov:
niti staršev ne,
da bi jim blagosloвила srečo.
Še sveče na oltarju
so gorele v posmeh
njih lepi žalosti v očeh.

DONALD P. WILSON:

Mojih šest kaznjencev

(Odlomek v nad.)

Pisatelj se v svojih spominih na tri kaznilična leta ne zadovoljuje samo z zanimivim nizanem humorističnih, ganljivih in napetih anekdot, temveč vključuje v to pripoved tudi vrsto zelo zanimivih, z obilnim poznavanjem dejstev podprtih premišljevanj o moderni kaznovalni politiki (penologiji), izčesar sledi tudi naš odlomek. (Ur.)

Kadarkoli slišim intelektualistično diskusijo o telesnem kaznovanju, vselej pomislim, da bi bilo problem mogoče kaj hitro rešiti, če bi naložil ta posel kot občo dolžnost vsem odraslim državljanom našega naroda, po enakomernem turnusu: po enkrat na mesec bi moral naložiti vsak odrasel državljan po dvajset udarcev s kijem na hrbet kakemu zvezanemu človeku, kakršna sta na primer Ross in Gibbs. Kako bi le sodili o telesnem kaznovanju, če bi morali sami mesariti človeku hrbet in mu morda tudi tretji rebra? Mar bi se znali tolažiti s tem, češ da je to pravi način za kaznovanje njegovih zločinov?

Ali postavimo, da bi se celo lahko izognili tej državljanski dolžnosti, če bi lahko poslali službovat s kijem namesto sebe koga drugega — le koga bi neki poskusili pridobiti za to delo? Onega prijaznega dobrodušnega irskega policaja, ki ima rajon kje na spodnjem delu vzhodnega brega v New Yorku in se prijazno smehlja, ko se zbirajo po ulici mulci, da bi se ohladili pod prho cestarske cisterne? Ne, ta že ne bo pravi. Iskali bi

namestnika med najbolj zavrnjenimi človeškimi dušami, kar bi jih mogli najti.

Samo naivnost ali neumnost lahko pripravi ljudi do tega, da pišejo knjige o tem, kako sentimentalno je prizadevanje za rehabilitacijo kaznjencev. Rehabilitacija je trdoglav, ekonomski pogled na boj zoper hudodelstvenost. Danes je skorajda že aksiom tisti stavek, da postaneš kriminalalec ne s prvim zločinom, temveč s prvim zaporom. Po prvi obsodbi se spremeni človek v keharja — in poslej ga gleda vsa človeška družba v tej luči, razen redkih izjem, pa čeprav je kasneje zopet prost. Če družba takega človeka ne mara srečati pet ali deset ali dvajset let kasneje zopet na sovražni strani barikade, bi morala skrbno proučevati njegove potrebe, bojazni, nagibe in patološke poteze — in tudi vse svoje zlo, ki je pomagalo njihovem nastanku. Morala bi mu ponuditi resnično novo priložnost. Družba se bo morala odločiti, kaj hoče: živalsko maščevanje ali odrešitev od hudodelstvenosti. Obojega ne more imeti.

Mar naj bi se pogreznila družba na raven hudodelčevega značaja, naj bi se razodevala njena vest v umazaniji, golazni, boleznih, lakoti in brutalnosti — in ob takih okoliščinah naj bi se ljudje potlej skesali? Večje neumnosti si res ni mogoče misliti.

V teh spominih je zapisanega že precej o antisocialni napadalnosti kaznilničnega prebivalstva. Lahko si mislimo, kakšna čustva so bila v Rossu, če je videl poosebljenje družbene vesti v tistem stražarju, ki ga je obesil za palce. Ker je ta knjiga zgodba o šestih kaznjencih, bom poskusil preceniti vse silno breme zagrenjenosti, ki so ga ti fantje venomer nosili s seboj — in ga izraziti nekako tako, kot bi ga bili nemara sami.

Večina jetnikov, kar sem jih spoznal v kaznilnicah, se ni kesala zavoljo treh posebnih in mogočnih razlogov:

Zavoljo muhavosti napisanih zakonov in njihovega tolmačenja.

Zavoljo korumpiranosti uveljavljanja zakonov. In zavoljo družbene veljave "uglednega kriminala".

Te razloge so mi fantje ponazarjali pri številnih sestankih za okroglo mizo, ko so se zgovorno spotikali ob razširjene nazore o kriminologiji. Marsikatera njihova argumentacija je bila zveržena zavoljo poenostavljanja in duševnih projekcij. Marsikatera pa je bila tudi ubijalsko resnična in grozljiva. Navajali so mnenje priznanih avtoritet o zlorabah zakonov in uradnih krivicah, sklicevali so se na debele knjige statistik in na vrsto posameznih primerov, da bi si z njimi podprli dokazovanje. Jetniško življenje rodi med

KAREL KODRIČ:

NASPROTJA

Dotik leden je kakor ogenj žgoč,
gnusoba nas odžeja kakor slast,
oslepi nas dan in trda noč,
omami nas udarec kakor strast,
solze nam toči bridek jok in smeh,
tišina oglušni nas kakor hrup,
utrudi nas veselje kakor greh
in otopi radost nas in obup;
kaj majhna slast je tisoč sreč,
v nesreči žarek upa je sijaj,
velika je samota sredi gneč —
bleščeča družba topel je smehtljaj!

ANEKDOTA

Pesnik Gottfried Keller je bil znan kot molčec človek in izredno strog kritik. Ko mu je neka mlada književnica poslala po pošti v oceno svoje najnovejše delo, ji je odgovoril z naslednjim pismom:

"Platnice vašega dela so preveč oddaljene druga od druge!"

★

Klovna Durova je spravič nabrit poslušalec v hude škripce. Znameniti mojster je namreč pozval občinstvo, naj pove katerokoli žival, in on je bo oponašal.

"Prosim, oponašajte sardino", se oglasi navihanec.

In Durov je — molčal.

★

Maršal Launes je predstavil Napoleonu častnika, ki je bil znan kot strahopetec, in dejal, da ima kroglo v telesu.

"Ta — in kroglo v telesu?" se je smejal Napoleon, "samo če jo je požrl!"

SDM v Melbournu ima majhno knjižnico in posoja rojakom iz mesta in bližnje okolice knjige. Izkoristite to ugodnost, ki vam bo v dobro! Z branjem ohranjajte v Vaših družinah slovenski jezik!

SPOMINSKI DNEVI

3. februarja 1758 je bil rojen Valentin Vodnik, prvi slovenski pesnik in narodni buditelj; umrl je 8. januarja 1819 v Ljubljani.

★

9. februarja je bil rojen Fran. S. Finžgar, slovenski pisatelj; avtor slov. zgodovinskega romana "Pod svobodnim soncem".

★

15. februarja 1573 je bil kronan z razbeljeno krono Matija Gubec, voditelj kmetičkih puntarjev.

VAŽNO!

VAŽNO!

O B V E S T I L O

Dopise sprejema uredništvo
SAMO DO VSAKEGA 10. V MESECU,
za vsako naslednjo številko!

Urednik

V vsako slovensko družino SLOVENSKI
VESTNIK!

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

Vas vabi na

Veseli večer

ki bo v

soboto, 2. marca,
obi 19.30 uri

v

ST. BRIGID'S HALL, NICHOLSON ST.,
NORTH FITZROY

Prireditev je res izvrstna in bo naše občinstvo brez dvoma razveselila in zadovoljila, saj ima poleg dobro pripravljenih pevskih točk (Pevski zbor Triglav) veliko zdravega humorja tokrat med nami prvič nastopajočega Notranjskega Bob'ka, glasbe in še kaj. ORGANIZATORJI PRAVIJO Z GLEDIŠČA NA PREJŠNJE VESELE VEČERE, DA SO PRIPRAVILI NAŠEMU OBČINSTVU NE SAMO NOVOST AMPAK TUDI DOBRO IN ENO NAJBOLJŠIH PREDSTAV!

GOTOVO JE NE BOMO ZAMUDILI!
VABLJENI!

◆ PO PREDSTAVI PLES! ◆

Vstopnina:

prvih pet vrst	12/-
ostali sedeži	10/-

Odbor SDM.

kaznjenci lepo število "pravdnikov" in "sodnikov"; ti v celicah temeljito študirajo pravo in izpodbijajo praktično vsak sklep naših rednih sodišč. Drugi spet — na primer moj enciklopedist Gibbs — so znali venomer vsak hip citirati dolge statistične razpredelnice in pravne primere. Kadar se je meni zazdela kaka Gibbsova trditev prav posebno neverjetna; sem jo šel preverjat v knjižnico. A imel je vselej prav tja do desetinke odstotka.

Natanko se sicer še spominjam, kako so fantje gledali na človeško družbo, na zakone, kriminal in kriminalce — a ne bi več znal na pamet obnoviti njihovih statističnih razpredelnic. Toda ko sem poskusil podkrepiti analizo njihovega stališča z nekaterimi njihovimi podatki, sem pregledal vrsto novejših del o kriminologiji in sociologiji, s posebnim ozirom na trideseta leta in na korenine tega časa v desetletju poprej. Z zanimanjem sem ugotovil, da navajajo te knjige dosti istih primerov in podatkov, kot so jih moji kaznjenci, da bi z njimi branili svoja stališča.

Dokumentacijski vir večine materiala, naštelega v tem poglavju, sta Barnesova in Teeterova knjiga "Nova obzorja kriminologije" in Tannenbaumova "Hudodelstvo in skupnost".

Očitna neokretnost zakonikov je ena poglobitnih Ahilovih peta pravosodja. Tri četrtine (76%) kaznjencev so sedele leta 1931 v ječah zavoljo zločinov, ki petnajst let prej niso bili naštet kot kazniva dejanja.

Samo trije odstotki vseh policiji znanih zločinov so resni in nevarni; sedemindeset odstotkov pa je manjših prestopkov.

Na občem kazenskem popisu človeštva je le prav malo tehtnih zločinov. Vsi drugi izvirajo iz čedalje hujše zapletenosti civiliziranega življenja. Že same kulturne in socialne spremembe rode kriminal. Dosti kaznjencev je še vedno sedelo v ječah zavoljo kršitve Volsteadovega zakona, čeprav je bila prohibicija že celih pet let odpravljena.

Zadnjih trideset let so razglasili v Združenih državah več kot 375 000 novih državnih zakonov — prej pa je bilo državnih, občinskih in zveznih zakonov pa odredb že tako in tako kar za cel milijon.

Raziskovalci javnega mnenja so pripravili analize o tem, kako vpliva takšno obilje neznanih predpisov na običajnega, zakone upoštevajočega državljan. V neki taki analizi so izračunali, da bi povprečni ameriški državljan iz kateregakoli mesta, čeprav je o sebi prepričan, da popolnoma spoštuje vse zakone, lahko nevede prekršil toliko predpisov, da bi si nakopal 1825 let ječe in 2 085 919,55 \$ globe — in to v enem samem bore letu življenja. A čeprav tak državljan ne pomeni kriminalističnega problema, vseeno drži neizpodbitno dejstvo, da bi moral praviloma sedeti po vseh veljavnih zakonih. Če je zločinec vsakdo, kdor zagreši kaznivo dejanje, je zločinec tudi ta častivredni državljan. Mar je tedaj sploh še neizpodbitna ta definicija?

Delate na primer v garaži. Še nikoli niste vzeli kakega orodja? Po poklicu ste kozmetičarka. Ste vsakokrat plačali tisto vrečico šampona ali mrežico za lase, ko ste jo odnesli iz delavnice domov? V tej zvezi me je nekoč pobaral Gibbs:

"Doc, roko na srce, res še nikoli niste odnesli nekaj listov pisalnega papirja iz univerzitetne pisarne?" Neka velika trgovina se je nekoč prav resno zanimala za moj "lie detector", ker se je nabralo tvrdki na leto izgub za cel milijon dolarjev samo zaradi reči, ki so jih s polic odnašali najobjl zaupni uslužbenci.

Še nikoli niste v banki prekoračili tekočega računa? Še nikoli niste podpisali čeka s kasnejšim datumom? Še nikdar niste priškrtnili prijave za davek osebnih dohodkov? Še še nikoli niste vozili s službenim vozom po privatnih opravkih?

(Dalje prihodnjič.)

BANYULE RADIO & T. V. SERVICE TONE SLAVIČ

68 BEVERLEY ROAD, ROSANNA, MELB.

Popravljam vse znamenke televizijskih sprejemnikov, radio aparatov, gramofone, magnetofone, avto radije in stereo ojačevalce.

Pri nas tudi lahko nabavite nove pralne stroje in hladilnike, ali generalno popravljene televizijske sprejemnike in pralne stroje od £25 naprej.

Vse tehnične informacije so brezplačne.

Kličite 45-7084 — Govorimo slovensko.

OTROCI PIŠEJO ...

ZOPET V ŠOLI

Potekle so nam počitnice. V šoli je spet zapel zvonček. Kako smo vesele, da zopet vidimo naše dobre nune, ki nas tako lepo učijo o vsem!

V Slovensko šolo pa tudi rade hodimo. Je tako lepo, kadar piše babica ali teta iz Jugoslavije in lahko preberemo njihova pisma in jim tudi napišemo kaj!

Za novo leto smo bile v Sydneyu, ki se nam je zelo dopadel, posebno pa tisti veliki most, pod katerim lahko tudi ladje plujejo. Ali z Melbournom pa vseeno ne zamenjamo! Videli smo tudi gospoda patra Bernarda, pa samo mimogrede, ko smo šli k maši. Upamo, da nam ni zameril, da smo bili premalo časa tam. Lepo se mu zahvalimo za pozdrave, ki jih je poslal v Mislih.

Naša mama je sešila narodno nošo za Danico Filipič, ki je stara tri leta, in njeno mamico. Videle so nas in jo želele tudi one imeti. Če si želi še katera v Sydneyu, si jo gre lahko ogledati na naslov: **Ivanka Filipič, 73 Chelmsford Road, Wentworthville, Sydney, NSW.** In še lepšo naredi, naša mama pač! Pa ni bila nikoli šivilja. Gospodična učiteljica, Anica Srnc, je pomagala, da imamo vse učenke Slovenske šole narodne noše.

Kako je lepo, da imamo Misli in sedaj pa še Vestnik, da lahko pišemo tudi otroci! Bog vama daj srečo obema, da bi lahko pisale tudi takrat, ko bomo velike!

Pozdravljeni!

Majda, Jožica in Cvetka Uršič

KRITIKA PA SE KAJ

V. A. S., Reservoir. — Motijo Vas tujke v SLOVENSKEM VESTNIKU. Res jih je preveč in "blatijo preprosti slovenski jezik". Pismo uredništva s pojasnili, pisano s pomočjo Slov. prav. Vam ne zadostuje. Tudi Vas ne zanima Slov. pravopis, ki ga lahko dobite na posodo (Žal nimam strešice za prvi o v "posoda"! v Slovenskem domu ali si ga lahko naročite naravnost iz domovine, ker veste dovolj o slovenščini.

Gospod, lahko obdržite svoje mnenje. Nikomur ni v vzpotiko. Uredništvo ga ne bo moglo uporabljati in mu ne ugoditi. Drugi nasvet in odgovor: Nismo postavljeni niti pristojni in nimamo pravice določati jeziku preprostosti po svoji uvidevnosti. Svoje mišljenje lahko pošljete SAZU (Slovenska akademija znanosti in umetnosti) v Ljubljani. Koliko Vas bodo upoštevali, Vam ne morem povedati. Vem pa, uredništva in dopisovalcev VESTNIKA ne bodo. Lep pozdrav!

★

J. L., Moonee Ponds. — Gospodična hočete slovenščino po dopadanju. Vsak človek ima svoj način izražanja, kar leposlovje imenuje stíl. N. pr.: Dekleta si želijo, večinoma tudi uporabljajo, nežno, mehko izražanje, dočim smo "dedci" bolj trdi, izvzemši pesniška srca. Pa nam Vi nekaj napišite. Moti Vas tudi "i" kot veznik. Prosim, ne vzemite ga za veznik "in". Kdor se je učil lepo pisati, oziroma izražati, je še prej imel bralne vaje, kjer se je lepo naučil tudi o poudarku, vkolikor mu je v slovnici mimošel tisti nebodigatreba "i". Menda naše ljudi moti, da je "i" hrvaški veznik. Toda v našem primeru je tisti "i" pomenil vse kaj drugega — poudarek namreč. Ne mi verjeti, poglejte v Slovenski pravopis. Dobite ga tam, kjer ga V. A. S. ni hotel. Pa brez zamere. Kritika je kritika! Lep pozdrav tudi Vam! Hvala za Vaše pozdrave!

★

Pr eden vse skupaj pošljem v tiskarno, bi rad še nekaj povedal. Par kritik na račun slovenščine sem vzel z dobro voljo in tudi odgovoril. Brez zamere! Čudi me pa, da ljudje popravljate ravno takšne stvari, ki niso napake; napak, ki pa jih je bilo, izmed mojih dragih kritikov ni nobeden najdel, čeprav so mi poslali ves VESTNIK podčrtan. Drugič, da se razumemo vnaprej. Vsake ga šestnajstega v mesecu je korektura, zglasite se na uredništvu in popravljali boste, ampak z mano vred! Še ena, uredništvo je na razpolago komurkoli, kdor ga hoče sprejeti. Držal bom to "nad vse oboževano funkcijo" tako dolgo, dokler se kakšen drugi osel ne najde, kot sem jaz, da bi prišel truden iz dela in doma sprejemal klofute od neotesancev. Urednik

ZA SMEH

IZ KNEŽAKA

V avtobusu sem se peljala s štiriletno Marjanco. Pred nama je sedela naša sosedka, ki si je pred kratkim rdeče polakirala nohte. Pa pravi Marjanca:

"Mama, ali veš, kdo sedi pred nama?"

"Da."

Marjanca pa začudeno: "Kako si jo pa spoznala, ko ima našminkane nohte?"

IZ MALEGA LOŠINJA

Očka je postavil hčerkico Nado v kot, ker ni hotela reči "hvala". Morala bi ostati v kotu, dokler ne uboga. Čez nekaj časa se Nada obrne k očku:

"Uh, kako si ti trmast!"

IZ JARŠ

Ko smo se vračali iz gozda nas je ujela huda nevihta z nalivom in treskanjem. Hiteli smo domov in kar naenkrat se bratec obesi najmlajši sestrici okoli vratu in vrže nekaj po tleh. Ko se je nevihta pomirila, je povedal:

"Zdaj grem pa po verižico."

Začudeno smo ga gledali, pa je kmalu prišel nazaj in v rokici nesel verižico, ki jo je med tekom snel sestrici z vratu ter vrgel proč.

"Ja, zakaj si pa to naredil?" sem ga vprašal.

"Da ne bi v sestrico treščilo!" je pojasnil.

IZ POLJA

V šoli so povedali mamici, da ima njen prvošolček težave z branjem in pisanjem. Mamica se je zamislila in našla rešitev:

"Nič hudega, bo pa tajnico imel!"

SODBA

Samo tisti, katerih otroci delajo neumnosti, trdijo, da ne verjamejo v dednost.

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

Vas vljudno vabi
na eden svojih najboljših in najlepših
izletov

v

Riddell Creek

ki bo v nedeljo dne. 24. 2. 1963 z začetkom
v Riddell Creeku ob 3. uri pop.

Slovinci iz Melbourn, okolice in bližnjih mest, ne pazobite priti v nedeljo, 24. t.m. v Riddell Creek na

PUSTNI PLES

Po slovenskem običaju bomo pokopali **Kurenta** ob velikem veselju in smehu. Bodite točni!
Vstopnina na ples 5/-.

Odhod avtobusov: Izpred Slovenskega doma ob 2. uri popoldne, izpred kina Forum (prej State) ob 2.15 uri popoldne.

Avtobus bo šel za gotovo!

Cena prevoza: člani SDM (ki imajo poravnano članarino) 15/-, nečlani 20/-, otroci članov brezplačno in otroci nečlanov 5/-.

MALO BESED — PA DOBRA ZAVAVA, IZLET!

VABLJENI!

Mali oglasi:

Imate sorodnike, znance, prijatelje? Bi jim radi čestitali k družinskemu prazniku, poroki, krstu, rojstnemu dnevu itd.? Čestitajte potom Vašega VESTNIKA!

Hočete se komu zahvaliti? Zahvalite se javno potom SLOVENSKEGA VESTNIKA!

Iščete slovenskega delavca, obrtnika, imate zdregero radi hišnega popravila? Povprašajte za popravilo potom VESTNIKA! Med rojaki, bodisi delavci ali obrtniki, boste dobili dobro delo in tudi cenejše!

Iščete sobo, domačo hrano ali pa bi radi oddali sobo, vzeli koga na hrano? Zakaj ne povprašate potom Malih oglasov v VESTNIKU? Toliko bralcev ima naš list, eden med njimi je odgovor na Vaše vprašanje, problem!

In cene malih oglasov so nizke. Tri vrstice samo 8/-, vsaka naslednja beseda pa 6d. Oglase sprejema uredništvo za vsako naslednjo številko do 12. v mesecu.

Rešite svoj problem, svoje vprašanje — imejte mali oglas v listu!

Oglas je jamstvo uspeha, čakanje je nekaj izgubljenega!

ROJSTNI DNEVI

24. februarja bo imel rojstni dan g. Roman Uršič, 1. marca pa ga. F. Uršič.

Draga mama in oče — sestra in svak — k Vajinemu rojstnemu dnevu Vama želimo mnogo zadovoljstva in Vama kličemo na mnoga leta!

Anica in Jože ter Elizabeta.

POROČNE ČESTITKE

Dne 26. januarja 1963 sta sklenila zakonsko zvezo g. Lojze Kmetič in gdč. Kristina Tomažič.

Lojze je eden pridnih društvenih delavcev; saj ga vidimo povsod, tako pri organizaciji društvenih prireditev, kot nastopajočega pri igrah, pevskem zboru, na odru ali v cerkvi za harmonijem. Na njegovem domu smo se radi zbirali k društvenim sejam ali k cerkvenim pevskim vajam. Vsakega razvedri z vedrim humorjem.

Želimo, da ostane naprej zvest slovenskim idealom in slovenski pesmi, kakor želimo res obilo sreče v zakonskem življenju!

Odborniki Slov. društva Sydney, pevci in prijatelji.

.....
ČLANI SDM, ROJAKI!

PORAVNAJTE ČLANARINO!

371a Park Street, PRINCES HILL, Vic.
.....

?

Prodajate? Kupujete?

Hišo? Zemljišče?

?

Obrnite se na poznano tvrdko

Eden Real Estate

4 Pascoe Vale Rd., Moonee Ponds

Tel. 37-5104

in zahtevajte slovenskega zastopnika

MAKSA HARTMANA

Po urah kličite 36-6432

KAKO BOMO SERVIRALE

Postrežba mora biti spretna, točna in mirna. Moško kot žensko strežništvo naj bo oblečeno v temne obleke. Ženske naj imajo še bel predpasnik in na glavi bel načelek, ki je narejen iz tankega batista. Strežniki pa nosijo bele bombažaste rokavice.

Jedi in pijače, ki jih postavlja strežnik pred gosta, se dajo od desne strani. Jedi, ki jih gost sam vzame, se ponudijo od leve strani. Paziti je zlasti na to, da strežnik drži nosilko s posodo spretno na levi roki in s svojo desno ne ovira kretanje gosta, ki jemlje ponujeno hrano.

Ako gost nerodno zastavi vilice ali nož v posodo, mora to strežnik v trenutku popraviti. Sploh mora paziti na vsak migljaj gospodinje in gostov ter se čuvati, da nikjer ničesar ne pomaže. Ako se pripeti gostu ali strežniku, da kaj pomije ali umaže, mora hitro pokriti z zloženo servieto in sme zbrisati le na izrecno željo gosta ali gospodinje. Zatem porabljeno servieto nadoknadi s svežo.

Po vsaki jedi se odstranijo rabljeni krožniki in pribor in sicer se pobira od desne strani; prav tako se nadomestijo od desne strani.

Za toplo jed se razdele pogreti, za mrzle jedi pa ohlajeni krožniki. S pečenko je odpravljen glavni del obeda. Vse nepotrebne potrebščine kakor: solnice, kruh, namizno vino . . . se odnesejo.

Za poobede, namreč za sladice in sadje, razdeli majhne krožnike, majhne nože in vilice, oz. žlice, kakor pač zahteva tista jed.

Ako pade gostu ali strežniku nož na tla, se mora odstraniti in nadoknaditi z drugim.

Če po kaki jedi položi gospodinja pribor na podstavek, morajo tudi gosti tako storiti. To je znamenje, da se naslednjo jed ne premenja. Ako pa ga pusti na krožniku, ga mora strežnik zamenjati s čistim.

Namizno vino stoji v manjših, pollitrskih steklenicah pred vsakim gostom, lahko pa se razpostavi tudi v večjih steklenicah in sicer, da pride na vsakih pet oseb po en liter. Namizno vino si nalivajo gostje sami. Izbrane vrste vina pa priliva strežnik od desne strani. S tem se prične ponavadi po pečenki ali med pečenko. Pri slavnostnih obedih se prinese pri pečenki dobro ohlajeno kipeče vino (šampanjec).

Servirati se prične pri najodličnejši osebi. Ako je v družbi več odličnih oseb, se prične enkrat pri tej, drugič pri drugi. Strežnik naj med strežbo ne govori razen če je vprašan. Med govori in zdravicami naj ne hodi okoli.

Njegova hoja mora biti neslišna, zato naj nosi lahke čevlje z nizkimi, najbolje gumijevimi petami. Zelo netaktno pa bi bilo, da bo nosil copate ali obšite čevlje.

Svetovalka

Če katera izmed bralk želi recept za katero izmed jedi i.p.d., naj piše na uredništvo. (Op. Ured.)

ALI SI PRISPEVAL-A ŽE V TISKOVNI SKLAD SLOV. VESTNIKA ?

CONTINENTAL SMALL GOODS

**JOHN
HOJNIK**

213 ST. GEORGE RD., NTH. FITZROY
Tel. JW 6656

Vam nudi najrazličnejše mesne izdelke!

HRENOVKE, KRANJSKE KLOBASE IN
SPECIALITETE: STRASSBURGER, GALIC,
LEBERWURST, ITD.

O ZEMLJI IN NJENI NEGI

Ne motim se, če rečem, da si dobršen del naših družin, ki so toliko srečne, da imajo svojo hišico in poleg nje nekaj zemljišča, srčno želi, da bi zemljo preuredili v lep in koristen vrt. Toda kako to doseči; ljudje poskušajo na vse načine, nekaj iz izkušenj, ki so jih prinesli iz domovine, nekaj, kar vidijo tukajšnje sosede. Največ preglavic z vrtom pa imajo predvsem ljudje, kjer ni bila zemlja še nikoli obdelovana, se pravi, na novih področjih. Zatorej bo najbolje, če pričnemo skraj: kako bomo "nedolžno" zemljo napravili koristno, dobro, "živo".

Suhi pas področja, kjer v dobah rasti ne pade dovolj padavin, ali enkrat preveč, drugič znatno premalo, to je značilno za zapadni del Melbourne in seveda tudi druga področja. Ta zemljišča so poleg nepravilno razporejenih padavin tudi težka ilovnata, ali "clay", kakor tukaj pravijo takemu zemljišču. Značilno za težko ilovnato zemljišče je, da ne absorbira vode in nima v sebi življenja. Na njej raste trava, katera poganja iz drobcenih čebulčk. Če v tako zemljo vdolbete kakih 30 cm v globino jamo, boste opazili, da se v njej ustavlja smrdljiva voda, ki nima kam odteči.

Rastlinske korenine potrebujejo vodo, vendar vodo, ki prihaja in odteka in ne močvirje. V takemu močvirju rastlinske korenine najprej opolznejo, pozneje pa segnijejo in rastlina usahne.

KAKO BOMO IZSUŠILI ZEMLJIŠČE

Če se obrnete za svet do domačinskega strokovnjaka-vrtnarja, Vam bo brez nadaljnega svetovanja, naj vzdolž vrta v razdalji 5—6 čevljev speljete betonske cevi (mera cevi 3" do 4"). Cevi naj leže 1 čevlj v globini, ter v razmaku 1 palec druga od druge, da vsrkajo stoječo vodo. V stičišču naj se stekajo v jamo premera 1 kv. m., od tam naprej, ko je voda prečiščena v jami, napolnjeni z drobnejšim kamenjem, pa skozi glavno cev tja, kamor se steka deževnica hišnih žlebov.

Nekateri naši rojaki pa so našli boljšo rešitev za izpeljavo vode iz zemljišča. Njihov način je tudi ceneji in boljši. Vzdolž zemljišča so izgrebli jame v premeru 30 cm v širino, 60 cm v globino. Jarki vzdolžno leže približno 2 m drug od drugega in so 30 cm globoko nasuti z grobim lešom (izgorki premoga). Vsi ti jarki so povezani v jamo, nasuto prav tako z lešom, katera pa je v neposredni bližini odtočnih cevi hišnih žlebov. Jama, v kateri se zbira voda, je povezana

VPRAŠANJA IN ODGOVOR!

P. Š., Brunswick. — Pišete, da vas je sosed že večkrat opozoril na staro drevo, katero vam raste ne levem boku hiše, češ da se v vetrovnem vremenu lahko zruši ter poškoduje vašo ali njegovo hišo.

Niste tudi povsem na jasnem, če imate pravico do istega sosedu zahtevati odstraniti obgrajne cvetlične gredice, katera ob zalivanju pod leseno ograjo propušča vodo in vam povzroča škodo na cementu.

Na prvo vprašanje Vam moremo svetovati, da nevarnost zrušitve drevesa čimprej odstranite, če je drevo v primeru padca v dosegljivi razdalji do sosedovega premoženja. Odstranitev drevesa sosed lahko uradno doseže preko občinskega inšpektorja, v primeru prizadejane škode pa preko sodišča.

Na drugo vprašanje Vam svetujem, da še enkrat pregledate, če pronicanje sosedove vode izpod ograje dejansko znatno škoduje cementni ploščadi. Če je tako, opozorite sosedu, s katerim mirno uredite vprašanje ogroženega cementa. Po tukajšnjih predpisih Vaš sosed lahko goji vrtno ali cvetlično gredico ob sami ograji, vendar prst ne sme segati višje or prve vodoravne deske pri ograji, to je 3" nad naravnim površjem. Ta predpis se lahko spremeni samo v primeru, da na mesto samo pokličete občinskega inšpektorja, kateri bo odločil v Vašo ali sosedovo korist.

s cevmi, ki odvajajo umazano vodo iz hiše. Leš mnogo boljše usrka vodo kot pa razmaknjene cevi, poleg tega pa je mnogo, mnogo ceneje. Premogove izgorke lahko nadoknadi vsaka groblja, ki ne gnije: kamenje, razbiti zidaki i.t.d.

Odtok škodljive, gnijoče vode iz zemljišča je prvi pogoj, da vam bo vrt lepo uspeval. To velja predvsem, če boste v vrtu gojili poleg povrtnine tudi sadno drevje in vinsko trto, ki se globlje zakorenini. Seveda napačno je mnenje, da zadostuje, da vrt nekoliko dvignemo s pripeljano zemljo. To je vse premalo, ker po tukajšnjih predpisih ne smemo dvigniti zemljišča več kot 3 palce.

V nadaljevanju bomo obravnavali, kako bomo napravili dobro vrtno zemljo, o pogojih v Avstraliji, boleznih in škodljivcih.

K. K.

(Nadaljevanje sledi)

PAUL NICOLITCH

Photo "OK"

Če želite imeti lep spomin na sebe, na svojce in prijatelje, Vam priporočamo fotografa Pavla Nikolicha, ki Vas bo gotovo zadovoljil. Na raspolago Vam je zmeraj in povsod za:

Telefon

JA 5978

Naslov:

FOTO "OK"

3rd Floor, 108 Gertrude Street,
Fitzroy, N.6, Melbourne

DRUŽINSKE ALBUME
POROKE
POROČNE ALBUME
OTROKE
PORTRETE
ŠPORTNE SKUPINE
ZABAVE IN PLESE
FOTOKOPIJE
FOTOGRAFIJE

(Nadaljevanje s str. 2)

ZADEVA ŠUMRADA — MELBOURNE

V zadnji številki SLOVENSKEGA VESTNIKA smo poročali o žalostnem slučaju Šumrada. Apelirali smo na javnost za uboge nedorasle otročičke, ki so ostali brez matere, oče pa je v zaporu. Darov so potrebni in med tolikimi rojaki se bi lahko že kaj nabralo za nedolžne in uboge otroke. Ali Slovenci več nimamo nič srca? Ali nas ne boli tuja nesreča? Kaj hodimo kot slepci mimo! Kolikor je uredništvo znano je v fond Šumrada daroval eno funto gospod Roman Uršič. Zelo, zelo priporočamo!

ZADEVA RUS — SUNSHINE

Zadeva Roške je po poročilih vzela največ src med avstralsko javnostjo in čeprav skromno, tudi med slovensko. Za njo je takoj zadeva RUS. Večinoma darov pa je v slednji prišlo izven Slovencev. Med obema številkami SLOVENSKEGA VESTNIKA je fond Rus narasel na okrog £333. Od rojakov je daroval v tem času Jože Štemberger eno funto. Fond vodita gg. J. Korošec in Mr. Fisher. Vse darove je pošiljati na naslov "Rus Family Fund", C/o J. Korošec, 7 Kevin St., Sunshine (Tel. 311-1040). Darovi so davka prosti. Akcija se zaključi koncem aprila. Vdovi Rus so rojaki Turk, Brne in Korošec pomagali popraviti in prepleškati hišo. Gradivo pa je daroval "Lions Club, Sunshine". Priporočamo.

SOCIALNI FOND — SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

Koncem januarja se je med rojaki zopet pojavila nesreča. Gospa Ramovš je po nesrečni izgubi soproga ostala sama z dvema otrokoma. Družina je v kritičnem stanju. Društvo je nudilo prvo pomoč £10. Izrekamo iskreno sožalje in iščemo dobra srca.

ŠPORT

ZMAGA KŠ OLIMPIJA V TEL AVIVU

Lansko leto 23. decembra je bila v glavnem mestu Izraela prva tekma v okviru tekmovanja za pokal evropskih prvakov med Olimpijo, državnim prvakom Jugoslavije, in Macabijem iz Tel Aviva.

Pripadniki Olimpije niso dosti vedeli o moštvu Izraela, razen da bo proti moštvu Olimpije nastopilo kar šest reprezentantov. Do sedaj so izbrani jugoslovanski košarkarji v različnih mednarodnih srečanjih z reprezentanco Izraela igrali vselej v dramatičnih okoliščinah in zmagali za točko ali dve. Zato so bili prepričani, da bodo naleteli na hudega nasprotnika, ki bo skušal že v prvi tekmi zagotoviti pred svojim občinstvom dovolj veliko zalogo košev. Tako, da bi Izraelci prišli na povratno srečanje v Ljubljano le zgolj zaradi formalnosti. Toda igralci oz. pripadniki Macabija so se zmotili.

Na stadionu Holon v Tel Avivu so domačini z glasnim spodbujanjem hoteli prestrašiti goste iz Jugoslavije, obenem pa ohrabriti svoje ljubljeno moštvo Macabija. Toda Olimpijci so hitro vzeli pobudo v svoje roke že v začetku igre. Vrstile so se hitre akcije, kjer se je posebno odlikoval nepogrešljivi Jelnikar. Ob zaključnem žvižgu sodnikov so reprezentanti Olimpije s ponosom in zadovoljstvom zapustili igrišče Holon v Tel Avivu z zmago: Macabi : Olimpija 46:60 (18:28).

—S.C.—

SLOVENSKI SMUČARJI SKAKALCI SO ODPOTOVALI NA EVROPSKO PRVENSTVO

Slovenski skakalci so decembra odpotovali na tradicionalno avstrijsko-nemško turnejo, kjer so se sestali vsi najboljši smučarji iz vse Evrope.

Kakor pravi njihov trener Rudi Finžgar, so se za to sezono dobro pripravljali. Nekateri imajo za seboj blizu sto skokov na 80 metrski skakalnici iz plastične mase.

Pred odhodom v tujino je tehnično vodstvo Smučarske zveze Slovenije organiziralo pregledne tekme na 80 metrski skakalnici. Najboljši se je pokazal Zajc. Prav malo pa zaostajajo: Jemc, Oman, Koprivšek, Nahtigal. Vsi omenjeni so po slogu enaki Zajcu, vendar so nekoliko krajši. Torej vsi ljubitelji zimskega športa lahko upamo, da Zajc nas na prvih mednarodnih tekmah ne bo razočaral.

Na koncu naj omenim še to, da je v Sloveniji nad sto skakalnic, skakalcev pa, ki pridejo v poštev na mednarodnih tekmah — samo dva-najst.

—SC—

SLOVENSKI ŠPORTNIKI V TRSTU

Slovensko športno društvo Bor

V Trstu so lanski december položili obračun enoletnega delovanja, ki je bilo pestro in uspešno. Največje uspehe so dosegli odbojkarji, saj so osvojili prvo mesto v tretji italijanski ligi. Pri atletiki se je posebno odlikoval mladinec Sancin, ki je postal deželni prvak v tekah na srednje proge. Pri namiznem tenisu pa društveni predstavnik Košuta, ki se je uvrstil za državno prvenstvo.

Športno društvo Bor je imelo precej stikov tudi s športniki iz Slovenije. Pobrli so vsa prva mesta na spomladanskem turnirju v Izoli, kjer so nastopila vsa primorska društva.

—sc—

REKORDNI REZULTAT NOGOMETA

Do sedaj še niso ugotavljali, koliko znaša najvišji rezultat v nogometnih tekmovanjih. Vendar pa Danci s precejšnjo upravičenostjo trde, da je njihova ekipa Viborg rekorder v teh tekmovanjih. Kajti s sosednjim klubom Sportforeni-

SLOVENSKA TVRDKA

Dr. J. Koce, G.P.O. Box 670, Perth, WA

ROJAKI!

Z ZAUPANJEM SE OBRAČAJTE NA NAJSTAREJŠO SLOVENSKO TVRDKO V AVSTRALIJI:

1. Glede vozovnic za potovanje z ladjami ali letali kamorkoli po svetu. Zato ne boste plačali niti pol penija več, kot če karto kupite v Melbournu ali Sydneyu. Torej naročajte karte za potovanje pri nas kot slovenski firmi!
2. Glede vpoklica zaročenk (deklet), sorodnikov in prijateljev v Avstralijo. Širom Avstralije je znano, da je naša firma v teh zadevah najuspešnejša!
3. Glede darilnih paketov s hrano, obleko ali zdravili. **VELIKA NOČ JE PRED VRATI!** Pohitite z naročili paketov, ki bodo Vašim dragim doma za Veliko noč zelo prav prišli!
4. Glede pravih prevodov spričeval, delavskih knjižic, pooblastil, testamentov itd. Prodajamo **VADNICE IN SLOVARJE ANGLEŠKEGA JEZIKA.**

Dr. J. KOCE, G.P.O. BOX 670, PERTH, W.A.

Zastopnik za Victorijo:

Mr. J. VAH,
2 Kodre Street,
ST. ALBANS, Vic.
Tel.: 65-9378

Zastopnik za NSW:

Mr. R. OLIP,
65 Moncur Street,
WOOLLAHRA, NSW.

nung je klub Viborg odigral nogometno tekmo in zmagal nič manj kot 40:0. Ta rekord je toliko bolj pomemben, ker se je igralec zmagovalnega moštva že v začetku igre poškodoval in so zmagovalci ves čas igrali z desetimi igralci.

HIPNOTIZIRANI VRATAR

Nogometna zveza Kolumbije je prejela menda res edinstven protest na svetu. Pritožili so se nogometarji kluba Rochas na registracijo tekme, ki so jo izgubili od nogometnega kluba Padro z 8:0. Klub Rochas se pritožuje, da je bil njihov vratar hipnotiziran in tako povsem razorožen za uspešne akcije proti napadalcem Parda. Kot dokaz so navedli, da se je dva dni prej mudil neki mož z brado v družbi nogometarjev Rochasa in neprestano motril njihovega vratarja. Le-ta se je menda takoj počutil slabo in zaspano. Torej je bil onemogočen, da bi branil pri tem srečanju kot po navadi. Kakšna bo odločitev še ni znano. Funkcionarji prizadetega kluba so najeli celo svojega odvetnika, da bi branil njihove pravice.

ŠPORTNA ZA DOBRO VOLJO

Finec Paav Nurmi je bil v letih 1920—1930 večkratni svetovni prvak v teku na dolge proge. V Finski je bil tako poznan, da ga je poznal vsak otrok. O tem legendarnem tekaču vsega sveta krožijo še danes anekdote.

Nekega dne je hitel na železniško postajo, toda, ko je prišel na peron je vlak že potegnil. Nurmi se ni zmedel, z dolgimi koraki je začel teči, da bi ujel še zadnji vagon. Ko je strojevodja videl kdo teče za vlakom, je vlak ustavil in zaklical slavnemu tekaču: "Z vami pa res nočem tekmovati, izvolite vstopiti."

Za vsakovrstna tiskarska dela

**TISKARNA
S. SPACAPAN**

(Reg. DISTINCTION PRINTING)

171 Nicholson Street,
East Brunswick — Tel. 38-6110

NAJBOLJŠI SLOVENSKI ŠPORTNIKI 1962

V anketi "Najboljši slovenski športniki 1962" so se naši športniki razvrstili tako:

1. Miro Cerar, telovadba	10.768 točk
2. Ivo Danen, košarka	8.870 "
3. Božo Jemc, smučarski skoki	6.490 "
4. Franc Červan, atletika	5.424 "
5. Draga Stamejčič, atletika	4.174 "
6. Edvard Cecko, nam. tenis.	3.922 "
7. Janez Teran, nam. tenis	3.374 "
8. Slavko Špan, atletika	2.258 "
9. Miro Kolnik, atletika	2.234 "
10. Katjuša Derenda, kotalke	1.016 "

J. Š.

I. ZVEZNA JUGOSLOVANSKA NOGOMETNA LIGA

Na pol poti ali športno rečeno: Po končanem jesenskem prvenstvu po 13. kolu so se tekme razvrstili tako: Partizan, Dinamo, 22 točk, sledi Velež, 16 točk, Željezničar, 15 točk itd.

II. ZVEZNA LIGA — ZAHOD

V tej ligi tekmuje slovenska predstavnica Olimpija iz Ljubljane in Maribor. Velik uspeh so dosegli nogometarji Olimpije, saj so po petnajstem kolu zasedli solidno 3. mesto. Predvidevajo, da bo v nadaljevanju prvenstva spomladi to moštvo poseglo v boj za I. odnosno II. mesto v ligi. Torej eden od kandidatov za I. zvez. ligo. Mariborčani so nekaj slabši in so na 9. mestu.

LESTVICA

1. Trešnjevka	15	10	2	3	34:15	22
2. Čelik	15	9	2	4	24:14	20
3. Olimpija	15	7	5	3	28:17	19
4. Slavonija	15	8	3	4	25:18	19
5. Istra	15	8	3	4	27:24	19
6. Varteks	15	5	6	4	20:13	16
7. Famos	15	6	4	5	23:19	16
8. Borovo	15	6	3	6	18:18	15
9. Maribor	15	4	7	4	19:19	15
10. Rudar	15	5	3	7	17:24	13

Slede: 11. Šibenik, 12. Karlovac, 13. Lokomotiva, 14. Borac, 15. BSK in 16. Split.

J. Š.